

Waarom Paulus Hymeneus een naam gaf en zijn bediening vernietigde

Justin Johnson

Kun je je voorstellen dat je onder de leer van Hymeneus zit en de brieven van Paulus aan Timotheüs leest?

“2 Tim. 2:17: En hun woord zal voorteten, gelijk de kanker; onder welke is Hymeneus en Filetus;

Au.

Als iemand leerstellige dwalingen verkondigt, is het dan acceptabel om ze te noemen?

Als de Bijbel ons voorbeeld is, dan is dat niet alleen acceptabel, maar iets dat vaker moet gebeuren.

Het gevaar van fouten laten bestaan

Waarom zou Paulus op zo'n negatieve manier een dienaar van de Heer noemen? Wist Paulus niet dat Hymeneus en Filetus ook Christus dienden, dat er niet veel Christenen in de wereld waren en dat ze elkaar moesten steunen?

Paulus legt in het volgende vers uit waarom hij de bediening van Hymenaeus en Filetus *“gelijk de kanker”* noemde:

“2 Tim. 2:18: Die van de waarheid zijn afgeweken, zeggende, dat de opstanding alrede geschied is, en verkeren sommiger geloof.

Het was niet vanwege persoonlijk vooroordeel, een gemene geest of onvriendelijkheid dat Paulus ze noemde. Ze hadden zich vergist in de waarheid. Ze leerden een verkeerde leer, één die ernstige gevolgen had.

Als een dienaar van de waarheid afwijkt, is dat niet langer de bediening van de Heer.

“1 Tim. 2:4: Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.

Filetus had een warme en zorgzame man kunnen zijn die veel mensen hielp en hen met veel problemen hielp, maar wat betreft de belangrijke Christelijke leer van de opstanding leerde hij dwaling. Paulus kende het gevaar om deze dwaling te laten voortbestaan.

Misschien dachten degenen, in de bediening van Hymenaeus en Filetus, dat hun leraar gewoon een uniek perspectief had. Misschien vonden ze de niet-letterlijke aard van de opstanding geestelijker en toepasselijker op hun leven.

Paulus noemde zijn onderwijs satanisch en gevaarlijk in 1 Timotheüs 1:20:

“Onder welken is Hymeneus en Alexander, die ik den satan overgegeven heb, opdat zij zouden leren niet meer te lasteren.

Paulus wist dat deze verkeerde leer zou resulteren in schade aan het lichaam van Christus, aangezien het al het geloof van sommigen had omvergeworpen. Het antwoord van Paulus was om de fout en de leraar aan te wijzen, zodat het probleem kon worden opgelost.

Leerstellige dwalingen leiden tot goddeloosheid en zijn gevaarlijk als ze blijven etteren.

Reageren op leraren van fouten

De juiste reactie is niet om de fout te negeren, te vergoelijken of er een compromis mee te sluiten. De juiste reactie is om het te repareren. God gaf ons een hulpmiddel om met fouten om te gaan: de Schrift.

“2 Tim. 3:16: Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

Correctie, berisping en het onderwijzen van de juiste leer vereisen het wijzen op fouten. Bij het wijzen op dwaling is het belangrijk om aan te geven wie het onderwijst, zodat de broeders weten vanwaar het wordt onderwezen.

“Rom. 16:17: En ik bid u, broeders, neemt acht op degenen, die tweedracht en ergernissen aanrichten tegen de leer, die gij van ons geleerd hebt; en wijkt af van dezelve.

De gevaarlijkste fouten worden onderwezen door leraren die het meest gelijkgestemd zijn. Het is van deze leraren dat oprechte broeders niet vermoeden dat ze met leerstellig vergif in aanraking komen.

Merk op dat Paulus de namen van de heidense leiders van die tijd niet noemde. Hij noemde Hymeneus, een medeleraar van Christus, omdat hij dwaling introduceerde onder Christenen die naar hem luisterden en dachten dat ze een nieuwe waarheid van de Heer leerden.

Zou Paulus niet achter gesloten deuren naar deze mannen moeten gaan om de zaak te bespreken?

Wanneer leerfouten een publiek probleem creëren, kan dit alleen publiekelijk worden gecorrigeerd. Wanneer persoonlijke fouten privéproblemen veroorzaken, moeten deze privé worden afgehandeld. Hymeneus had een zeer openbare bediening.

“1 Tim. 5:20: Bestraf die zondigen in tegenwoordigheid van allen, opdat ook de anderen vreze mogen hebben.

Het voorbeeld van Paulus in het noemen van namen.

In onze postmoderne (niemand heeft gelijk, niemand heeft ongelijk) evangelische (we kunnen niet allemaal met elkaar over weg) Christelijke cultuur, is het wijzen op leerstellige dwalingen taboe. Specifiek benoemen wie de fout leert, om de zwakkere broeders te waarschuwen.

Paulus was noch postmodern noch evangelisch.

Hij noemde Demas, Filetus, Alexander en Hymeneus rechtstreeks vanwege hun fouten. Hij waarschuwde, corrigeerde, bestrafte en wees voortdurend, in elke brief, op fouten.

Hij identificeerde "vijanden van het kruis" en kettters, noemde mannen "honden" en "slechte werkers", en sprak meer dan één vloek uit tegen mensen die in dwaling bleven.

Onze Heer noemde mensen in zijn aardse bediening adders, huichelaars en blinde kinderen van de duivel. Deze namen werden toegepast op de religieuze leraren en leiders in Israël!

Het doel was om de “bediening van dwaling” te vernietigen en terug te keren naar de zuivere bediening van de waarheid.

Het doel van het benoemen van een fout

Het doel van het benoemen van iemands fout is om het geïntroduceerde leerstellige probleem te corrigeren; waarschuw en bescherm de zwakkere broeders; markeer en vermijd degenen die de fout verspreiden; en om de zuivere leer binnen de kerk, de pijler en de grond van de waarheid, te handhaven.

Het benoemen van degenen die tegengestelde leringen onderwijzen, maakt ook een openbaar debat mogelijk over belangrijke leringen die sterk moeten blijven.

Wanneer het benoemen van dwalende leraren een grotere overtreding wordt dan het feitelijk onderwijzen van de dwaling, dan liggen de prioriteiten van de kerk niet op schema.

Wanneer de kerk liever de reputatie van mensen beschermt dan de waarheid, dan zijn de prioriteiten van de kerk achterhaald.

Het doel van de kerk is niet om mannen te ondersteunen in hun bedieningen; het is om de waarheid en haar bediening te ondersteunen. Wanneer een fout wordt geïntroduceerd, moet deze worden benoemd, gecorrigeerd of verwijderd.

Paulus gaf geen ruimte voor de dwaling van Hymeneus, ongeacht hoe gewaardeerd of populair hij was. Paulus schreef zijn naam in geïnspireerde geschriften voor generaties daarna om zwart op wit te zien en te lezen dat hij, Hymeneus, dwaling had onderwezen.

Waarom noemde Paulus Hymeneus en vernietigde hij zijn bediening? Paulus hield meer van de pijler en de grond van de waarheid dan van populariteit, bescherming of de lof van mensen.

Van de vertaler:

Er zijn Bijbelleraren die, als ze gewezen worden op fouten, reageren op de wijze zoals Tolstoy dat verwoord in onderstaande zin.

TOLSTOY

"De meeste mensen (ook broeders) kunnen zelden zelfs maar de eenvoudigste en meest voor de hand liggende waarheid accepteren als het hen zou verplichten de onjuistheid toe te geven van conclusies die ze graag aan collega's hebben uitgelegd, trots aan anderen hebben verteld en draad voor draad in de structuur van hun leven hebben geweven".

Het "(ook broeders) is door de vertaler ingevoegd.

Heeft u dat ook wel eens meegemaakt? Durft u foute leringen in het licht te stellen? Paulus durfde dat wel en laat ons zijn voorbeeld na.